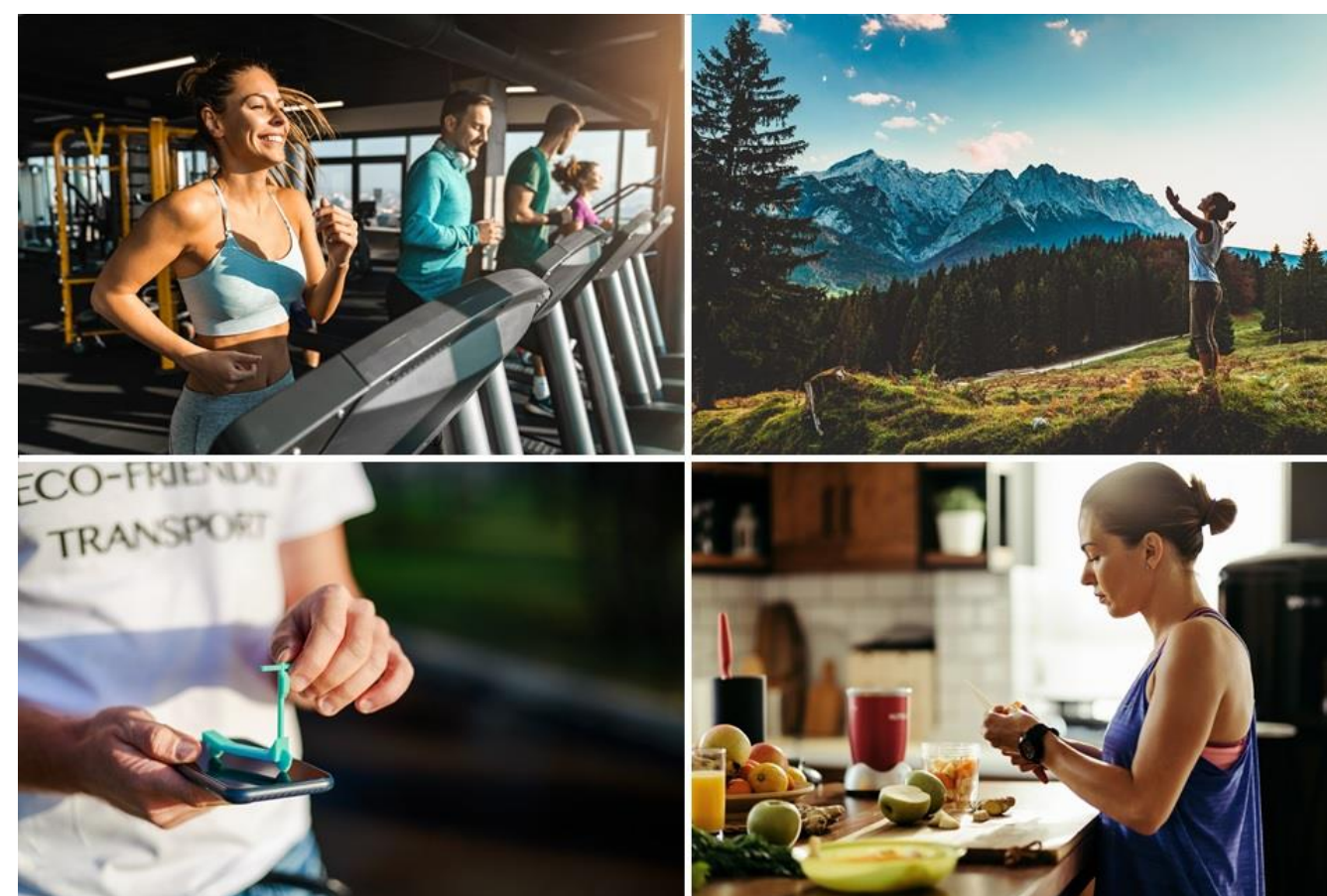

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ΕΝΟΤΗΤΑ 1

Ενίσχυση της εκπαιδευτικής δραστηριότητας του Αθλητισμού

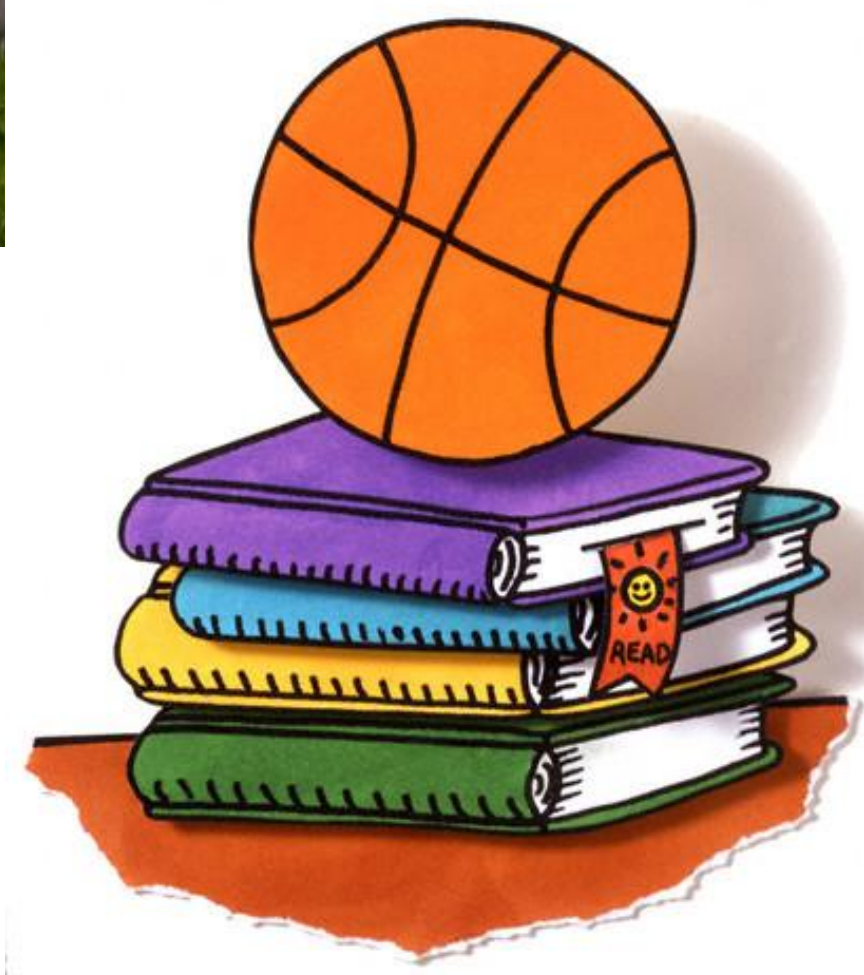
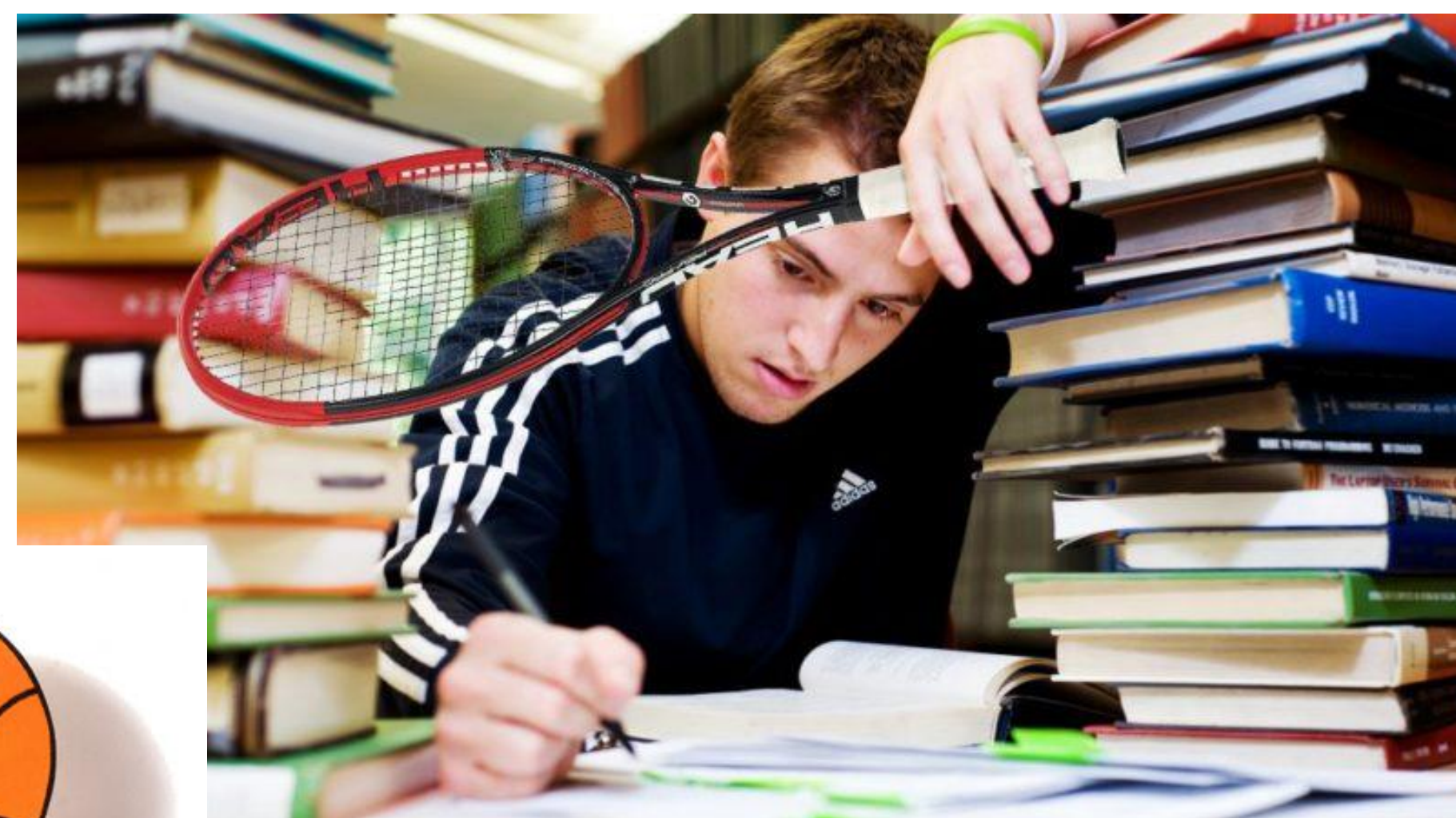
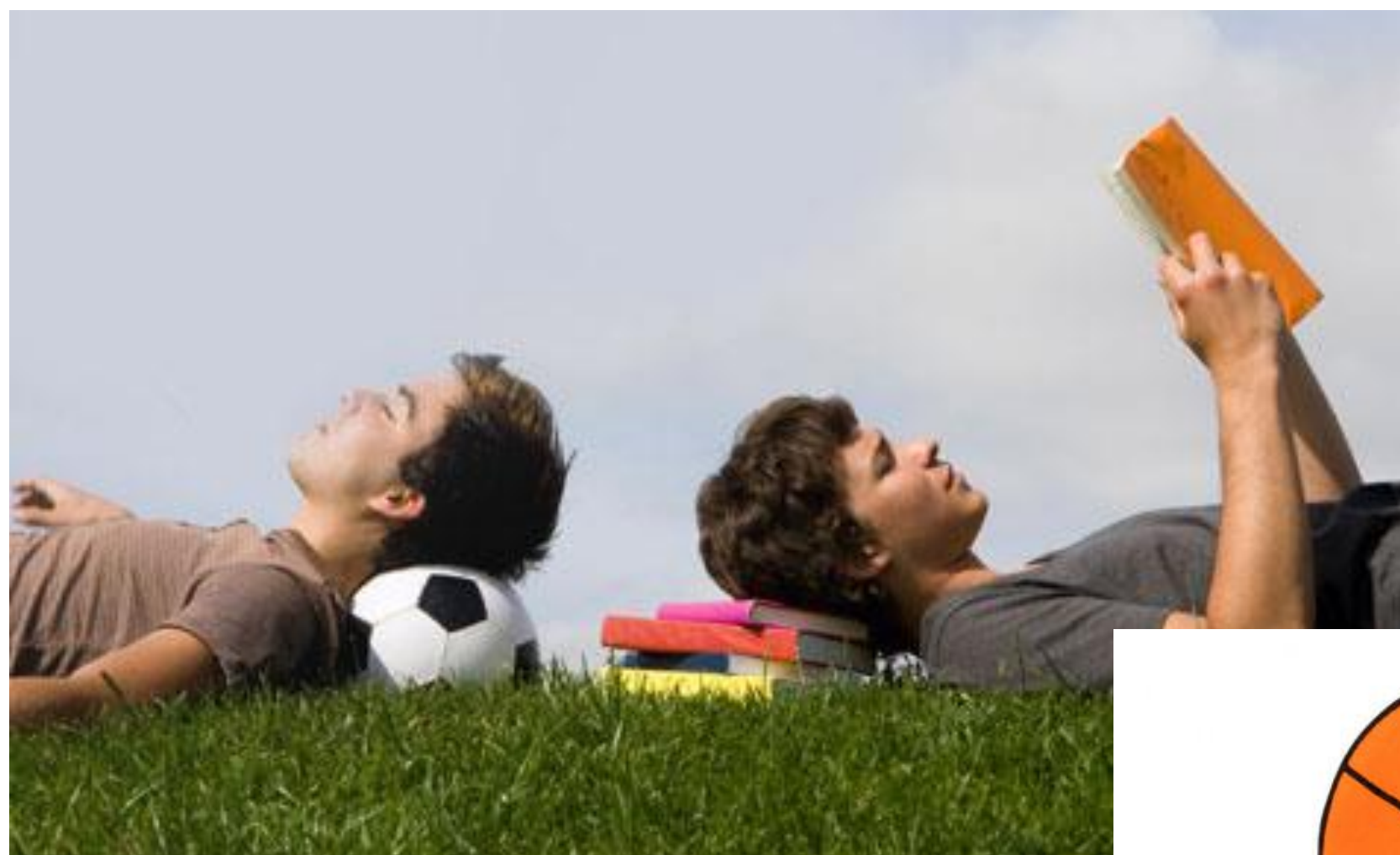
ΤΜΗΜΑ 7

Το σχολείο ως ο κύριος «πομπός» της αθλητικής πρακτικής

Το βασικό ζήτημα: σχολείο και αθλητικός σύλλογος

Το σχολείο πρέπει να ενθαρρύνει τον μαθητή να μην εγκαταλείψει την ενασχόληση με τον αθλητισμό παρά, για παράδειγμα, την «κόπωση» της προπόνησης, η οποία αφαιρεί χρόνο από τη μελέτη. Παρομοίως, ο αθλητικός σύλλογος θα πρέπει να παρέχει συνεχώς στον αθλητή ένα ευρύ πολιτισμικό υπόβαθρο για τη δόμηση της προσωπικότητάς του και για να επιμηκύνει τη μελλοντική του καριέρα μόλις τελειώσει η ανταγωνιστική του καριέρα.

Αυτό απαιτεί διορθωτικές στρατηγικές συγκεκριμένης σημασίας: τα σχολεία χρειάζονται ταχύτερους τρόπους μάθησης που θα είναι πολύ πιο «ενοποιημένοι» με το αθλητικό μονοπάτι, ενώ ο αθλητικός σύλλογος χρειάζεται πολιτισμικές δραστηριότητες που θα επιτρέπουν στον αθλητή να βιώσει σε μια μόνο διάσταση τους ανταγωνιστικούς και εκπαιδευτικούς του στόχους.

Επιτόπια καταγραφή προβλημάτων

- Το πρώτο βήμα είναι επομένως η ανάπτυξη διαλόγου μεταξύ του σχολείου και των αθλητικών συλλόγων, κάτι που λείπει σήμερα και που είναι απαραίτητο για την επίλυση δύο θεμελιωδών προβλημάτων:

- a. Το πρώτο είναι ότι το σχολείο δεν υποστηρίζει πάντα την ενασχόληση με τον αθλητισμό, ειδικά όταν έχει να κάνει με σημαντικούς μαθητές-αθλητές που, εν μέρει λόγω των απουσιών και εν μέρει λόγω της αυστηρής δέσμευσής τους, συχνά δεν διαπρέπουν στις σχολικές δραστηριότητες.

- b. Το δεύτερο είναι ότι οι αθλητικοί σύλλογοι όχι μόνο απουσιάζουν από τη «γενική» εκπαίδευση του αθλητή, αλλά μερικές φορές θεωρούν επίσης αυτή την εκπαίδευση ως επιβράδυνση της ανταγωνιστικής καριέρας και όχι ως εξέλιξη και προσόν.

Το σχολείο σήμερα είναι ο μόνος «φορέας εκπαίδευσης" που εμπλέκει το 100 τοις εκατό του πληθυσμού σε αναπτυξιακή ηλικία. Αυτό το καθιστά το πιο ισχυρό μέσο για την αύξηση της ευαισθητοποίησης και την αναγνώριση της ζωτικής σημασίας του αθλητισμού.

Η σπουδαιότητα της αθλητικής απόδοσης στο σχολείο

- Είναι απαραίτητο να ενσωματωθούν αυτές οι δύο πραγματικότητες, το σχολείο και ο αθλητισμός, χάρη στο εκπαιδευτικό όραμα και τα εκπαιδευτικά εργαλεία που διατίθενται από την Διδακτική με βάση τις δεξιότητες.
- Ο αθλητής στην πραγματικότητα επικεντρώνεται στην πιο απαιτητική ικανότητα όχι μόνο επειδή πρέπει να διαπρέπει στην αθλητική δράση για να είναι αποτελεσματικός, αλλά και επειδή η ίδια δράση συνεπάγεται την ανάπτυξη ενός ελέγχου της συναισθηματικής σφαίρας που μπορεί σίγουρα να σχετίζεται με την υψηλότερη ικανότητα αυτοδιαχείρισης.

Η σπουδαιότητα της αθλητικής απόδοσης στο σχολείο

- Υπό αυτήν την έννοια, ο μαθητής-αθλητής υψηλών επιδόσεων, μπορεί πράγματι να θεωρηθεί ως μία από τις περιπτώσεις όπου ένα σχολικό πειθαρχικό περιβάλλον επιτυγχάνει στην επίτευξη πλήρους επιτυχίας κατά την εφαρμογή μιας από τις ειδικές παραμέτρους του της σχολικής ηλικίας.
- Με άλλα λόγια, είναι απαραίτητο να ενισχυθεί η αθλητική δραστηριότητα μέσα στο σχολείο, δίνοντας έμφαση στην εμπειρία εκείνων που έχουν επιτύχει σημαντικά αποτελέσματα σε αθλητικές δραστηριότητες, διασφαλίζοντας έτσι ότι οι δεξιότητες που αναπτύσσονται από το άτομο έχουν ευεργετική επίδραση σε ολόκληρη την τάξη, η οποία, τελικά, μπορεί να εκμεταλλευτεί αυτήν την «επαγγελματική» αλλά και ανθρώπινη κληρονομιά.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΙΣΣΑΒΩΝΑΣ (2007)

Οι δύο πυλώνες της αθλητικής κουλτούρας

Επομένως, η ενίσχυση της αθλητικής δραστηριότητας στο σχολείο δεν σημαίνει απλώς τη συμμετοχή μαθητών με τη διοργάνωση εσωτερικών και εξωσχολικών τουρνουά και πρωταθλημάτων, αλλά τη συμμετοχή ολόκληρου του επιστημονικού κύκλου και της τάξης με την ευρύτερη έννοια σύμφωνα με την αθλητική πρακτική.

Ως εκ τούτου, θα αναλύσουμε λεπτομερώς τους θεμελιώδεις πυλώνες αυτής της πρακτικής, καθώς αντιπροσωπεύουν την ουσιαστική εφαρμογή των εκπαιδευτικών και διδακτικών αρχών της Συνθήκης της Λισαβόνας στον αντίκτυπό τους στην προσανατολισμένη, βασισμένη στις δεξιότητες και χωρίς αποκλεισμούς διδακτική.

Πρώτος πυλώνας: θετική ανθρωπολογία αναφορικά με την αθλητική κουλτούρα

a.Ο καθένας μπορεί να δημιουργήσει τη δική του ταυτότητα ενήλικα ως πολίτης του "παγκόσμιου πολιτισμού":

- Ο αθλητισμός δίνει στο νεαρό άτομο μια ανεξάρτητη ταυτότητα που μπορεί να βιώσει άμεσα κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού εντός της ομάδας που αποτελεί μια κοινωνική οργάνωση, καθιστώντας τον υπεύθυνο για τη δική του αθλητική δράση:

b.Ο καθένας μπορεί να χτίσει δεξιότητες:

- Η αθλητική δραστηριότητα βασίζεται στην υπόθεση ότι είναι σημαντικό να συμμετέχεις: επομένως, η εκπαιδευτική επιτυχία ορίζεται όχι μόνο από την επιτυχημένη απόδοση, αλλά και από τη διαδικασία ολοκλήρωσης του αγώνα, δηλαδή τη συμβατική δέσμευση και την προσπάθεια σωστής τήρησης όλων των κανόνων.

c.Ο καθένας μπορεί να ελέγχει ενεργά τη ζωή του και τις διαδικασίες ανάπτυξης :

- Η αθλητική δραστηριότητα στην ευρύτερη έκτασή της έγκειται στον ενεργό έλεγχο των κινήσεων του σώματος και ως εκ τούτου εκτείνεται σε ολόκληρο το ενοποιημένο ψυχο-σωματικο-ψυχικό ανθρώπινο σύστημα, διδάσκοντας στον αθλητή έναν έλεγχο που ξεπερνάει τα απλά κινητικά όρια.

Δεύτερος πυλώνας: Ο προσανατολισμός ως δυναμική φύση της αθλητικής κουλτούρας

α.Ο προσανατολισμός είναι μια δυναμική διάσταση καθώς και ο θεσμικός στόχος όλων των αθλημάτων.

- Η δυναμική διάσταση του προσανατολισμού είναι μια ειδικότητα της Κινητικής Αγωγής: σημαίνει τη συμμετοχή όλων των εγκεφαλικών συστημάτων ξεκινώντας από την κινητική δραστηριότητα, η οποία από τη φύση της είναι ο προσανατολισμός στην κίνηση, δηλαδή η ικανότητα τοποθέτησης, καθοδήγησης και κίνησης του σώματος στο χώρο και στο χρόνο.

β.Η ανεξάρτητη επιλογή είναι ένας διδακτικός αλλά και εκπαιδευτικός στόχος μέσω μιας εκπαιδευτικής προσέγγισης που ενθαρρύνει την ψυχοδιαφοροτική ανεξαρτησία των μαθητών.

- Η αθλητική κουλτούρα βασίζεται ουσιαστικά στην ικανότητα του αθλητή, τόσο σε επίπεδο ομάδας όσο και σε επίπεδο ατομικών επιδόσεων, να καθορίσει το αποτέλεσμα με βάση την ψυχοσωματική δέσμευση και την ελευθερία επιλογής.

Συνέπειες για το άτομο

Τα σχολεία έχουν τέσσερις ακρογωνιαίους λίθους που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να παροτρύνουν τους μαθητές να εστιάσουν σε μια αθλητικο-εκπαιδευτική εμπειρία :

1. αναγνώριση των δικών τους δεξιοτήτων
2. οικοδόμηση και ενίσχυση των προσωπικών τους δεξιοτήτων
3. ικανότητες αυτοαξιολόγησης
4. ανάληψη ευθύνης

Αυτές οι αρχές αποτελούν βασικά στοιχεία της ισορροπημένης ανάπτυξης των νέων στα χρόνια της εξέλιξής τους που μετατρέπονται σε ένα μοντέλο συμπεριφοράς κατά την εφαρμογή τους στη γυμναστική και, πάνω απ' όλα, επιτρέπουν την απόκτηση αυτογνωσίας επιτυγχάνοντας αποτελέσματα :

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ / ΕΜΦΑΝΗ / ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ / ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ

των οποίων ο ρεαλισμός βοηθά σημαντικά να συνειδητοποιήσουμε τα μέσα τους.

- Κάθε μαθητής, όπως και ένας αθλητής που ενεργεί ως πρωταγωνιστής και αυτο-σχεδιαστής, πρέπει να εξισορροπήσει το έργο της διαδικασίας μάθησης με τις ψυχοπνευματικές του ανάγκες, αλλά και σύμφωνα με πραγματικά και εμφανή μελλοντικά αποτελέσματα.

Λέξεις-κλειδιά

Σχολείο

Αθλητικός σύλλογος

Προπονητικός Οργανισμός

Προσανατολισμός

Αυτό-αξιολόγηση

Ευθύνη

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

